

פרומסקיה לראש העיר

לכבוד נציב התלונות, ירושלים, א.נ., הח"מ הוא פקיד בעיריית נתניה, ש- השחיתות כואבת לו. לפני כחודש מנר ראש העירייה עובד בן-עמי אחד חמגורשים שלו בנתניה, ב- גורל דונם חוץ, לעולים מצרפת. את ה- תמורה, כמיליון ל"י, קיבל בזולרים. לפי ספרי החשבונות של העירייה מני- עים ממר בן-עמי מיסים על המגרש ה- נ"ל בסך 27 אלף ל"י. פקיד מחלקת הגבייה של העירייה לא הסכימו לתת אישור להעברת המגרש בטאבו לפני תש- לום החוב הנ"ל. אך לפי פקודת בן-עמי, נתן גיזבר ה- עירייה את האישור הדרוש - מבלי ש- המיסים שלמו. הסיבה: ראש העירייה מסרב להכיר במיסים.

התחייבות מיוחדת במינה להעביר נכס במשרד רישום-המקרקעין לפני ששולמו עליו מלוא המיסים. אם ברצונו לערער - הוא יכול לעשות זאת לאחר ששילם. אותו החוק, חל גם על ראש-העירייה. בתיאוריה, לפחות.

העניין גרם להתמרמרות גדולה בין הפקידים, אבל הם פוחדים לדבר. חקירתו של נציב התלונות, בעקבות המכתב שהתקבל בלישכתו, עדיין לא הושלמה. אולם השבוע, לאחר מאמצים רבים להצניע את הפרשה, הודתה לישכתו של ראש עיריית נתניה בפרשה. טענה רק כי במכתבו של הפקיד שהתלונן היו אי-דיוקים.

האחראי לענייני הכספים בעירייה, ד"ר משה אברמנחם - סגנו של בן-עמי - הכחיש כי לו עצמו היה חלק בפרשה, וכי הוא זה שחזרה לגובר העירייה להוציא את האישור לטאבו - למרות שלא שולמו המיסים על המגרש. לדבריו, הוציא גובר העירייה את האישור שלא בהוראתו. ראש-העירייה עצמו טען כי המיסים שנקבעו לו על-ידי העירייה היו מוטעים, וגבוהים ממה שמורה החוק. לפיכך סירב לשלם עד הביטור.

לדברי אברמנחם, מסר ראש-העירייה התחייבות כי אם יפסיד בבירור - עם עירייתו שלו - ישלם במלואו את שתשים

החמרה בחוקי הירושה

בנוהג שבעולם הוא, שכאשר נפטר אדם מן העולם, מתיישבים קרוביו להתאבל עליו. בישראל, לעומת זאת, ניתן לראות את בני-המשפחה, במקרים רבים, נחפזים, במקום לשבת שבעה - לבנק.

הסיבה: בארץ, בדומה למדינות נוספות בעולם, מקובלת הדיעה שרכושו של אדם, אותו צבר כל ימיו, אינו שייך ליורשיו, אלא למדינה. משום כך, חלים עליו מיסי עיזבון גבוהים ביותר. התוצאה:

בני הנפטר או אלמנתו נחפזים לרוקן את חשבון הבנק של הז"ל או הכספת שלו - לפני שנודע דבר הפטירה ברבים, כדי למנוע מאנשי-המס לשים ידם על רכושו זה.

עתה, מבקשת מחלקת מס-עיזבון באוצר לסתום פירצה זו: היא פנתה אל המפקח על הבנקים, במטרה לאלץ את הבנקים למסור לה מידע מדויק על השעה שבה נמשך כסף מפקדון או כספת של נפטר, כדי לגלות אם היה זה לאחר פטירתו. הבנקים מתנגדים בתוקף לטידה חדשה זו, בטענה שאין זה מעניינם להתאים את הלקוחות על כרטיסי-זינוק, כמו פועלים בהגיעם לעבודה בבתי-החרושת.

מה מייקר את

השרות לטלוויזיות

כל בעל מקלט טלוויזיה המשלם ביטוח שנתי עבור קילקולים ואחזקה, יודע שה- תענוג הוא יקר מאוד.

המחיר הענק אינו מוגבל כמובן לטל- וויזיות, נכון באותה מידה גם לגבי מכונות כביסה ושאר אביזרים חשמליים. כמו שחזר נכון גם לגבי תיקונים בפועל, ללא ביטוח.

החברות המספקות שירותי אחזקה ותי- קונים הצדיקו תמיד את המחיר הגבוה בהפסדים שנגרמו להן, לדבריהן, עקב פעילותן זו: "אילו לא החובה להעניק שירות לקוחות - היית מחסל מזמן את מחלקת התיקונים." היתה תגובתו הכמעט-אחידה של כל מנהל חברה כזו.

הבורסה

המהמרים -

מצילי

הבורסה

בשיא הגיאיות של הבורסה התלאביבית, לפני מספר שבועות, החליטה הנהלת המוסד ליעיל את המסחר: היא חילקה את הניירות הנסחרים בבורסה לשניים, קבעה כי המסחר, בשלב הפתיחה רב- העומס, יתנהל במקביל, בשני אולמות נפרדים, כאשר באולם אחד סוחרים רק בחלק אחד של הניירות, ובאולם השני - בחלק האחר.

ימים מספר אחרי הנהגת השיכלול - שקעה הבורסה בשפל חמור: ממחזורים יומיים של עשרה מיליון ל"י, נפל המחזור למיליון ופחות. מובן שהיעול הפך מיותר, ולפני כשבועיים החליטה ההנהלה על איחודו מחדש של המסחר באולם אחד. התוצאה: עוד באותו שבוע השתפרה האווירה, החלה מסתמנת מגמת ביקוש. מקריות כפולה זו שימשה אות, אף לאלה שנוקדו לאות כזה, כי לא היתה כאן מקריות כלל:

פיצול המסחר לשני אולמות מנע מהר ספקולנטים, היושבים ביציע הקהל, לעקוב אחרי המסחר בחלק של המניות שהועבר לאולם השני, שאיננו נראה מהיציע.

אמנם הנהלת הבורסה התקינה מערכת טלוויזיה במעגל סגור, שבאמצעותה יכלו הצופים לעקוב אחרי המתרחש באולם המרוחק - אולם לגבי המהמרים, הפועלים באמצעות תחושה דקיקה לגבי התפתחויות קלות שבקלות - לא היה בכך תחליף לקשר הישיר הקודם.

התוצאה: פעילותם שותקה בצורה חמור רה, ושיתוק זה תרם את חלקו לשיתוק הפעילות הכוללת. מאחר שהספקולנטים הללו - המייצגים גם גופים כספיים נכבדים, לא רק אישים פרטיים - הם המובילים תמיד, לכל כיוון. עם ביטול היעול ההרסני, חזרו המהמרים לשוק. מגמת הביקוש שהם עזרו להחיות מורדת בימים אלה על-ידי הבני קים, המעוניינים בחימום האווירה לקראת ההנפקות החדשות שהם עומדים להוציא. לשני גורמים אלה יש להוסיף גורם שלישי - הגדלת הנזילות במשק שבזר עות הקרובים.

המסקנה, מכל זאת: יש לצפות לגיאיות מחדשת, והרימה, שבבועות הקרובים. כמה זמן תימשך גיאות זו - זו כבר שאלה אחרת. שאיש מהמומחים אינו מוכן לענות עליה.

משכורות

ענק

למונהלי בנק

לבנק לפיתוח ומשכנתאות יש שני מנהלים כלליים משותפים - קרל רייך ואברהם פרינזבורג. ב-1971 שילם להם הבנק משכורות והוצאות בסך כ-17 אלף ל"י לחודש - כ-8,500 ל"י משכורת חודשית לנפש.

ב-1972 עלה הסכום ל-21 אלף ל"י - למעלה מעשרת אלפים ל"י לאחד לחודש. סכומים אלה לא ביטאו את מלוא ה- הטבות שקיבלו המנהלים. בנוסף, נהנו השניים גם מהלוואה, שהגיעה בסוף ה- שנה לסך 106 אלף ל"י.

תנאי ההלוואה: ריבית של שמונה אחוז וללא הצמדה. על הלוואה ללא תצ- מדה אפשר לקבל כיום משקע מסך 25-30 אחוז וריבית, אולם אם אפילו ללכת ב- קטנות, ולחשב את אחוז הריבית ש- בנק לפיתוח ומשכנתאות גובה מלקוחיו - שני 18 אחוז - יוצא שהפרש בין תנאי הסכומים, שהוא רווח נקי של שני המנהלים - מגיע לעשרת אלפים ל"י לשנה.

בדרך לבולוניה

(המשיך מעמוד 14) יות הנוצריות וכמה גופים כלל-ערביים. בסך הכל: 136 איש.

ששת הישראלים

ה צד הישראלי עבר אף הוא תהליך ארוך של דיונים ולבטים.

לפני שנה הוזמנו שמונה ישראלים להשתתף בדיונים המוקדמים. באותו מעמד הפיץ אורי אבנרי, אחד המזומנים, תזכיר בכתב, בו הציע לשקול את האפשרות לשתף בוועידה גם את ה"יונים" של הר מערך, כדי להשיפע על המימסד הישרא- לי. אולם הערבים התנגדו לשיתוף חברי מיסלגות השותפות בממשלת גולדה מאיר, המנהלת מדיניות של סיפוח. אבל הערבים לא התנגדו להשתתפות אישים בעלי השק- פה ציונית וישראלית-לאומית.

המישנתח הישראלית הציגה עיקרון, שנתקבד על-ידי הכל: רק הישראלים יקבעו מי ייצג את מתי נהיה-השום הישראלי בוועידה.

הוקם ועד ישראלי, שבו השתתפו הגוי- פים העיקריים הדוגלים בדיעה שעל ישר- ראל להצהיר על נכונותה לוותר על הר שטחים המחוקקים תמורת שלום-אמת, שי יבטח את ביטחון המדינה. למרות חילוקי- הדעות המפורדים בין גופים אלה, הסכי- מו לשתף פעולה כדי להביא להצלחת ה- וועידה, כצעד ראשון לקראת ועידות נוס- פות, שהתינה גדולות ורחבות יותר.

השבוע פורסם גילוי-דעת הוועד הישרא- לי, הנושא את חתימתם של חמישים אי- שים, רובם אנשי העולם הזה - כוח חדש, רק"ח. ש"ה. האוטונומיה של מק"י וברית- השמאל הציוני-הסוציאליסטי, בצד אישים בלתי-תלויים.

הגילוי מבטיע הסכמה עקרונית בהצהרות שהונחו בייסוד יוזמת הוועידה, ומפרט: הוועד הישראלי יפעל:

● לשלום יציב וצודק; להכרה בעצמי- אות, בריבונות ובשלמות הטריטוריאלית של מדינת-ישראל והמדינות הערביות; להכרה בזכויות האזרחיות של העם הפלס- טיני, ובכללן זכותו להגדרה עצמית.

● לביצוע החלטת מועצת הביטחון מס' 242 על כל סעיפיה, כולל נסיגת יש- ראל מהשטחים שנכבשו במלחמת יוני- 1967, במסיגרת הסכם-שלום שיבטיח את הגבולות הבטוחים המוכרים בין מדינות ישראל לבין המדינות הערביות.

תוך שילית כל הגורמים והמגמות, בכל מקום, המחבלים בשלום בין מדינת-ישראל והמדינות הערביות, מתנגד הוועד הישרא- לי למדיניותה של ממשלת-ישראל המת- בטאת בסיפוח, בהתחליות וביצירת עוב- דות מוגמרות בשטחים הכבושים, מדיניות המונגדת לאינטרסים של עם ישראל. הוועד הישראלי יפעל על-יפי עקרונות אלה, ועל בסיס זה תופש המישלחת הישר- האלית בוועידה.

כששת הנציגים הישראליים נכ- חרו אורי אבנרי יוסי אמיתי (מתי רחן מקיבוץ נבולות, איש ש"ח), עוזי בורשטיין ותופיק טובי (רק"ח), נתן ילין-מור (מי שהיה מפקד לח"י) וזאב שדה (חבר ק"י בין מעבדות, מברית-השמאל).

צריכים לקפוז

ה תהיה דמות הוועידה?

השבוע עוד לא התגבש הדבר סר- פית, אמנם, לפחות שלושה מהנציגים הי- שראליים - אבנרי, ילין-מור ובורשטיין - קיימו בעבר, בהזדמנויות שונות, שי- חות עם חלק מן היוזמים הערביים, האי- טלקיים והסובייטיים. כדי להחליף דיעות, אך התוכנית הסופית תיקבע, כנראה, רק בסוף שבוע זה. בפגישה הנוספת של הווי- עדה המכינה הבינלאומית.

המגמה תהיה, כנראה, שלא לקיים ועידה שיגרתית, שבסיומה יתקבלו החל- טות נוקשות - דבר שקשה יהיה להשיגו בהרכב זה. לעומת זאת, יש ערך עצום לעצם המעמד שבו יביעו ישראלים ערי- בים ואחרים את דעותיהם על מהות הש- לום, יקשיבו איש לרעהו, יתווכחו זה עם זה - ואפילו יריבו זה עם זה, כפי ש- אמר אחד היוזמים הערביים.

מוטב לריב זה עם זה מאשר לירות זה בזה!

הבעיות ההינה חמורות - החל בבעי- יות-ביטחון, נוכח האפשרות שפלב קיצוני מצד זה או אחר ירצה להתנכל לוועידה ולמשתתפיה, וכלה בבעיות פוליטיות מסור- בכות ומורכבות. אולם, כפי שאמר השבוע נתן ילין-מור: "אם לא נקפוזי רמים, לא נוכל לשחות". וכאשר שוחים - יש לפחות סיכוי סביר לדגונו למצוקה